

opusdei.org

Життя Марії: Благовіщення

Роздуми над життям
Богородиці.

24.03.2017

Найважливіша в історії бесіда відбулася в маленькому будинку в Назареті - розмова самого Бога, через Архангела, та Діви на ім'я Марія з дому Давида, зарученої теслі на ім'я Йосиф.

Марія напевне була занурена в молитву чи, можливо, розважала рядки Святого Письма, що

оповідали про Господню обіцянку спасіння: саме так християнське мистецтво змальовує цю сцену в найчарівніших образах нашої Матері. Або, можливо, вона була зайнята хатніми справами, і в цьому разі вона також могла молитися. В житті Марії все було нагодою та приводом до постійного спілкування з Богом.

—Радуйся, благодатна, Господь з тобою! (Лк 1:28).

Почувши це, Марія *стривожилась цим словом і почала роздумувати в собі, що могло значити те привітання (Лк 1:29)* Не тільки несподівана поява ангела, але також його слова приголомшили її. Збентежена, вона запитує про причину такого її звеличення. Покірна, вона не вважала себе значущою. Добре знаючи Писання, вона негайно зрозуміла, що небесний посланник приніс їй

нечувану звістку. Хто є вона, щоб бути гідною такого возвеличення? Що вона зробила за своє коротке життя? Звісно, вона хотіла служити Богові усіма своїми серцем і душею, але вона вважала своє життя дуже далеким від героїчних вчинків, через які зажили слави Девора, Юдит та Естер - славетні біблійні жінки. Проте Марія розуміла, що значить для неї ця божественна звістка: *Радуйся, благодатна!*

Св. Лука, розповідаючи про звернення Архангела Гавриїла до Марії, *благодатна*, використовує грецьке слово, яке означає, що Мати Божа була цілковито перетворена та освячена Божою ласкою. Як пізніше пояснила Церква, це сталося вже у першій мить її зачаття, щоб вона могла виконати свою місію: залишаючись Приснодівою, стати

Матір'ю Бога в його людській природі.

Архангел, розуміючи стурбованість Марії, звертається до неї вже її звичайним ім'ям, намагаючись заспокоїти її поясненням причини такого виняткового привітання:

Не бійсь, Маріє! Ти бо знайшла ласку в Бога. Ось ти зачнеш у лоні, й вродиш сина, й даси йому ім'я Ісус. Він буде великий і Сином Всевишнього назветься. І Господь Бог дасть йому престол Давида, його батька, і він царюватиме над домом Якова повіки, й царюванню його не буде кінця. (Лк 1:30-33)

Добре обізнана з месіанських пророцтв, які вона часто розважала, Марія зрозуміла, що вона стане Матір'ю Месії. У її відповіді немає найменшої тіні сумніву чи невіри. З раннього дитинства її єдиною турботою

було сповнення божественної волі. Але вона хоче знати, як станеться така дивовижна подія, оскільки за натхненням Святого Духа вона вирішила віддати себе Богові невинною тілом і серцем.

Тоді Св. Архангел Гавриїл повідомляє їй божественний спосіб, в який материнство та невинність поєднуються в її лоні: *“Дух Святий зійде на тебе й сила Всевишнього тебе отінить; тому й святе, що народиться, назветься Син Божий. Ось твоя родичка Єлисавета — вона також у своїй старості зачала сина, і оце шостий місяць тій, що її звать неплідною; нічого бо немає неможливого в Бога”* (Лк 1:35-37)

Марія не вагається: усією силою своєї волі вона відповідає на небесне запрошення. Вона не обмежується простим погодженням, вона висловлює

згоду — *fiat!*, цілковито довіряючи Божій волі всю свою душу й серце: “Ось я Господня слугиня: нехай зі мною станеться по твоєму слову!” (Лк 1:38) І Слово стало тілом, і оселилося між нами (Йн 1:14). Знов і знов під час розважання цієї таємниці Божої покори та покори його створіння з нас виринається вигук безмежної вдячності: **“О, Пречиста Мати! Твоїм словом — *fiat!* нехай станеться! - ти вчинила нас братами Бога та спадкоємцями його слави. Благословенна будь!”** (Шлях, 512)

J.A. Loarte